

Vuonna 1923 maaliskuun 19

päivänä kokoontuivat Eduskunnan
Pankkivaltuusmiehet, puheenjohta-
ja Lavonius ja herrat Nevanlin-
na ja Tanner.

1 §.

Esiteltiin Johtokunnan kuluvaan kuun 9 päivänä
lähettämä kirjelmä n° 18 sekä sen mukana saapuneet ha-
kemukset, joilla Pankin Vaasan konttorin kassanhoitaja
Einar Björksten, Mikkelin konttorin pankinkomisari Rudolf
Georg Gideon Bäckman, Hämeenlinnan konttorin kassanhoi-
taja varatuomari Filip Natanael Fagerlund, Porin kontto-
rin kassanhoitaja hovioikeudenauskultantti Edvard Gulin
sekä Jyväskylän kaupungin rahatoimikamarin johtaja ja sih-
teeri Varma Toivo Sundelin olivat hakeneet avoinna ole-
vaa Jyväskylän konttorin pankinkomisarin virkaa. Vielä esiteltiin kirjeen mukana saapunut ote tämän asian käsittelyssä syntyneestä Johtokunnan pöytäkirjasta.

Katsoen siihen, että maaliskuun 9 päivänä 1922
annettu asetus, joka koskee virastoissa palvelevien vir-
ka- ja palvelusmiesten nimikirjain pitämistä sekä vir-
kamiesten ansioluetteloja, ja lokakuun 22 päivänä sama-
na vuonna siihen tehty muutos eivät koske Eduskunnan

hallinnon alaisia laitoksia, Pankkivaltuusmiehet päättivät kuuden kokoukselle ehdottaa, että Pankkivaltuusmiehet ottaisivat hakemukset käsitelläkseen.

Samalla päättivät Pankkivaltuusmiehet ehdottaa, että Pankkivaltuusmiehet lähettäisivät puheenaolevat asiakirjat Valtioneuvostolle, puoltaen Johtokunnan ehdollepanoa.

Vakuudeksi:

K. N. Rautala

Vuonna 1923 maaliskuun 19 päivänä kokoontuivat Eduskunnan Pankkivaltuusmiehet, puheenjohtaja Lavonius, herrat Nevanlinna, Tanner, Wuolijoki sekä varamiehet Hahl ja Heino-

nen.

1 §.

Johtokunnan v.t. puheenjohtajan valtioneuvos Ramsayn ja jäsenen Gråstenin tultua saapuville esiteltiin Valtiovarainministeriön viime kuun 10 päivänä lähettämä kirjelmä n° 509 ynnä sitä seurannut Keskuskauppakamarin

viime tammikuun 20 päivänä Valtioneuvostolle lähettä-
mä kirjelmä sekä vielä Johtokunnan viime kuun 10 päi-
vänä kirjelmässä n° 10 asiasta antama lausunto, jota
seurasi ote asian käsittelyssä pidetystä Johtokunnan
pöytäkirjasta. (Liitteet 48 ja 49.)

Sihteeri teki hankkimiensa tietojen nojalla sel-
koa Valtiovarainministeriön menettelytavasta valuuttalu-
pia pankeille ja pankkiiriliikkeille myönnettäessä, vi-
rastojen mahdollisuuksista voimassa olevan lainsäädännön
nojalla saada tarvittavia tietoja valuuttakaupasta sekä
ehdotuksesta lainsäädännöksi pörssi toiminnasta, mikäli se
koski valuuttapörssiä. (Liitteet 50 ja 51.)

Asiasta syntyneessä keskustelussa

Valtioneuvos Ramsay oli sitä mieltä, että voi-
massa oleva valuuttasäännöstely olisi lakkautettava. Sen
mukaan voidaan pankeille ja pankkiireille annettu va-
luuttakauppakonsessionit kokonaan peruuttaa ja tämä mah-
dollisuus ylläpitää epävarmuuden tunnetta talouselämäs-
sä.

Herra Nevanlinna oli taipuvainen olemaan samaa
mieltä kuin herra v. Frenckell oli pöytäkirjanotteesta
päättäen Johtokunnassa ollut. Valtiovarainministeriö oli
näköjään aikaisemmin epäillyt, että pienemmät pankit

saattaisivat käyttää niille rajoittamattomasti myönnettyä valuuttakauppoikeutta jollain tavalla epälojaalisesti. Mutta puhujan mielestä ei tähänkään epäilyyn enää ollut aihetta. Puhujan mielestä voitaisiin siis nykyinen valuuttakauppaa koskeva lainsäädäntö säilyttää, mutta soveltaa sitä siten, että siitä ei koidu haittaa valuuttakauppaa harjoittaville liikkeille, elleivät ne itse menettele jollain tavoin epälojaalisesti.

Herra Tannerin mielestä olisi syytä ottaa selko vastaavasta lainsäädännöstä ulkomailla, ennenkuin järjestelmään meillä ryhdytään tekemään muutoksia.

Herra Wuolijoki ei ollut taipuvainen poistamaan nykyistä valuuttakauppaa koskevaa lainsäädäntöä. Sillä ei tuoteta kenellekään haittaa, elleivät asianomaiset itse aiheuta toimenpiteitä valtiiovallan puolelta. Mutta se on kuitenkin eräänlainen tae siitä, että valtiovallalla on keinoja puuttua asiaan, jos tarvitaan. Ja puhujan mielestä oli välttämätöntä nykyisinä epävarmoina aikoina pitää tällainen mahdollisuus valtiovallalla. Kun puhuja ei puolestaan voinut eroittaa valuuttakauppaa harjoittavia liikkeitä vuohiin ja lampaiisiin siihen nähden, ovatko ne pankkeja vai pankkiiri-

liikkeitä, ei hän myöskään voinut puoltaa sitä periaatetta, että pankeille annettaisiin valuuttakauppalu-
pia ilman rajoituksia, mutta pankkiiriliikkeille ase-
tettaisiin rajoituksia. Tämä oli puhujan mielestä har-
kittava jokaisessa tapauksessa erikseen.

Herra Gråsten ilmoitti, että Valtiovarainminis-
teriö oli tiedustellut diplomaattista tietä katsottiinko
meidän valuuttakauppaa koskevan lainsäädäntömme olevan
ristiriidassa Genuan konferenssin suositusten kanssa. Va-
taukseksi oli saatu, että ainoastaan kohdan, mikä Joh-
tokunnan lausunnossa on ehdotettu mahdollisesti poistet-
tavaksi, saattaa katsoa olevan ristiriidassa mainittujen
suositusten kanssa.

Vielä ilmoitti puhuja, että suurimmillekin pan-
keille on valuuttakauppoikeus myönnetty vain toistai-
seksi. Jos Hallitus harkitsee, että ei ole oikein e-
näätä antaa asianomaisen jatkaa valuuttakauppaa, niin voi-
daan oikeus peruuttaa.

Herra Lavonius katsoi, että pankeille olisi
suotava rajoittamaton oikeus valuuttakaupan harjoittami-
seen. Mutta puheenaolevaa lainsäädäntöä ei puhujan mie-
lestä ollut syytä kumota, ennenkuin on selvitetty ky-
symys, eikö pankkiiriliikkeet ole asetettava pysyvällisen

valvonnan alaisiksi. Puhujan mielestä ei ollut aihetta tehdä myöskään mitään muutoksia voimassaolevaan lakiin valuuttakaupan harjoittamisesta, sillä soveltamalla sitä pankkeihin siten, että rajoitukset poistetaan, saavutetaan sellainen järjestys, joka puhujan mielestä oli tällä haavaa oikea.

Herra Hahl katsoi, että paperikannan voimassa ollen ovat olot meillä vielä niin häälyvät, että on parasta säilyttää puheenaoleva laki voimassa.

Pankkivaltuusmiehet päättivät, Johtokunnan mielipiteeseen yhtyen, lausunnossaan Valtiovarainministeriölle esittää, että tällä kertaa ei ole aihetta ryhtyä muuttamaan taikka kumoamaan valuuttakauppaa koskevaa lakia.

Kirjelmä oli tarkistettava jossain myöhemmässä kokouksessa.

Tämän jälkeen poistuivat herrat Ramsay ja Gråsten.

2 §.

Johtokunnan jäsenen Basilierin tultua saapuville esiteltiin Johtokunnan kuluvan kuun 10 päivänä lähettämä kirjelmä n° 16, jota seurasivat Suomen Pankin Virkamies-

yhdistyksen viime joulukuun 14 ja 18 päivänä Johtokunnalle lähettämät kirjelmät sekä Johtokunnan ehdotus Pankin virkamiesten ja palveluskunnan palkkaukseksi.
(Liite 52.)

Puheenjohtaja ilmoitti kolmen pankkivaltuusmiehen asiassa tekemän, kokouksessa kuluvan kuun 15 päivänä pidetyssä pöytäkirjassa kerrotun päätöksen.

Pankkivaltuusmiehet päättivät sanotun ehdotuksen mukaisesti vahvistaa Pankin kullekin virka- ja palvelusmiehelle tammikuun 1 päivästä joulukuun 31 päivään tänä vuonna maksettavan palkan ylärajan sellaiseksi kuin Johtokunta on ehdottanut, lukuunottamatta seuraavia kohtia, joissa Pankkivaltuusmiehet ovat päättäneet vahvistaa palkan ylärajan Johtokunnan ehdotuksesta poikkeavasti:

Ensimmäinen kamreeri A. V. Mannelinille 50,000,
v.t. registraattori K. Jääskeläiselle 27,000,
ylim. kanslisti H. Olsonille 27,000,
tilap.ylim. kirjanpitäjille G. Engbergille, Gunnar Stråhlmanille ja Oswald Hillille, kullekin 24,000,
seteliosaston johtaja A. Stenfeldtille 30,000,
apulaisvaihtokassanhoitajille S. Sivénille 30,000,
A. Nylanderille 30,000, Helga Holmströmille 27,000, Al-

ma Wiikille 30,000 ja Kerttu Juosilalle 27,000 se-
kä

ylim. apulaisvaihtokassanhoitajille M. Wikstenil-
le 28,000, A. Rosenströmille 28,000, Hildigunn Söder-
lundille 27,000, Frieda Wentzelille 25,000, Irma Back-
manille 28,000 ja Elsa Zilliacukselle 28,000 markkaa.

Pankkivaltuusmiehet jättivät Johtokunnan asiaksi
määrätä, täten vahvistetut ylärajat huomioonottaen, mak-
settavat palkat.

Samalla päättivät Pankkivaltuusmiehet Johtokunnan
ehdotuksen mukaisesti, että lapsiavustusta suoritetaan
puheenaolevana aikana Pankin virka- ja palvelusmiehil-
le samojen perusteiden mukaan kuin tähänkin saakka.

Vielä päättivät Pankkivaltuusmiehet tässä yh-
teydessä kehoittaa Johtokuntaa ensi palkkaehdotuksen-
sa yhteydessä tekemään Pankkivaltuusmiehille selkoa n.s.
ikälisistä ja niiden maksamisen perusteista. (Kirjel-
mä 51.)

Tämän jälkeen poistui johtaja Basilier.

3 §.

Pankkivaltuusmiehet päättivät määrätä Johtokun-
nan jäsenten Basilierin, Gråstenin ja af Heurlinin pal-

90

kat 120,000 markaksi kullekin vuodessa, kuluvan vuoden alusta lukien. (Kirjelmä 51 a.)

4 §.

Esiteltiin Johtokunnan kuluvan kuun 9 päivänä lähettämä kirjelmä n° 18 sekä sen mukana saapuneet hakemukset, joilla Pankin Vaasan konttorin kassanhoitaja Einar Björksten, Mikkelin konttorin pankinkomisari Rudolf Georg Gideon Bäckman, Hämeenlinnan konttorin kassanhoitaja varatuomari Filip Natanael Fagerlund, Porin konttorin kassanhoitaja hovioikeudenauskultantti Edvard Gulin sekä Jyväskylän kaupungin rahatoimikamarin johtaja ja sihteeri Varma Toivo Sundelin olivat hakeneet avoinna olevaa Jyväskylän konttorin pankinkomisarin virkaa. Vielä esiteltiin kirjeen mukana saapunut ote tämän asian käsittelyssä syntyneestä Johtokunnan pöytäkirjasta. (Liite 53.)

Puheenjohtaja ilmoitti kolmen pankkivaltuusmiehen käsitelleen asiaa ja päättäneen, siihen katsoen, että maaliskuun 9 päivänä 1922 annettu asetus, joka koskee virastoissa palvelevain virka- ja palvelusmiesten nimikirjain pitämistä sekä virkamiesten ansioluetteloja, ja lokakuun 22 päivänä samana vuonna siihen tehty muu-

tos eivät koske Eduskunnan hallinnon alaisia laitoksia, ehdottaa, että Pankkivaltuusmiehet ottaisivat hakemukset käsitelläkseen ja lausunnossaan Valtioneuvostolle puoltaisivat Johtokunnan ehdollepanoa.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät molemmat ehdotukset. (Kirjelmä 52.)

Vakuudeksi:

H. N. Rannala